



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Ivre Sistendi, Et Manvum Iniectione, Qvam Vvlgò
Arrestationem Vocant, Svccincta Explicatio**

Peck, Pierre

Antverpiæ, 1589

De insinuatione arresti super bonis absentis facti. Caput 39.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63495)

De Iure Sistendi.

ff. ad l. falcid. sed ita si heres petat. l. patrem. ff. de his quæ in fraud. cred. Compensatio fit ipso iure, sed ita tamen si petatur. l. vlti. C. de compens. glo. in l. scimus. C. de inoffi. testa. Et ubi-
cunque aliquis priuatur suo feudo, aut feudum redit ad Dominum, intelligitur, si Dominus feudi petat. Bal. in cap. quæ in ecclesiarum. de constit. Sicut hæc & multa alia similia congerit Tyraquel. ad l. si vnquam. ad verb. reuertatur. nu. 8. cum seq. C. de reuoc. donat.

6 Deinde verò arbitror quoq; & Iudicem ex iusta & legitima causa, terminum istum progare posse, veluti si arrestans in morbum inciderit; si à Principe vocatus fuerit, nec procuratorem mittere possit; aut si Iudex ipse absurturus sit; vel aliquis alius casus inciderit; quia cum non stat per arrestatem, quo minus causas arresti proposuerit, hoc ei imputari non debet, c. imputari. c. cum non stat. de reg. iur. lib. 6. & notant Cynus & Bal. in l. si cum ipse. ff. de excus. tutor. de quo plura ad propositum notat idem Blarerius d. cap. 8. num. 76. cum aliis seq. vsque ad finem cap.

De insinuatione arresti, super bonis absentis facti. Caput 39.

ARGUMENTA.

Sententia contra absentem non citatum est ipso iure nulla. nu. 1.

Insinuatio per quem fieri debeat. nu. 2.

Insinuatio an sepius sit facienda. nu. 3.

Domicilia plura si habeat debitor, ad quod fieri insinua-

insinuatio debeat.

nu. 4.

Insinuatio procuratori facta an sufficiat.

nu. 5.

Insinuatio quomodo fiet, si debitor sit omnino exterius & absit.

nu. 6.

CVM sententia aduersus absentem non citatum & non auditum lata, ipso iure sit nulla. l. quæsitum. l. de vnoquoque. l. cōtra pupillum. ff. de re iudic. l. j. ff. quæ sent. sin. appell. rescin. c. j. de caus. poss. & propr. facillè intelligi potest, quod si bona absentis, in aliquo loco arrestata fuerint, nō subsistere iudicium, nisi ei cuius illa sunt, & qui in alio loco habitat, denunciatio siue insinuatio facta sit: Et proinde vsus iudiciorum vbiq; ferè inualuit, denunciationem siue insinuationē hanc fieri per apparitorem aliquem eius Curia: & sæpe quidem per literas iudicum quorum auctoritate arrestatio facta est, & coram quib. lis instituitur, eaque interpellationem quandā suscipiendæ defensionis continet, sicut & de denunciatione in casu emptionis faciendæ fieri olim D. Mudæus præceptor & collega noster obseruandus scripsit ad tit. de action. empt. & vend. in c. quādo committitur stipulatio. nu. 61. Extra territorium enim citare illi iudices non possunt. l. fin. ff. de iur. om. iud. Eodemq; modo cum de distractiōe pignoris agitur, debitoriam denunciare oportet, vt si velit solutione eius quod debetur, illam auertat. l. j. & aliis seq. C. de distract. pig. Sed quemadmodū citatio tribus vicibus fieri debet. l. tres denunciations. C. quo. & quan. iud. & quidem pri-

T ij

mm

num in personā rei, si ea reperiri possit, alio-
qui verò ad illius domū. ca. j. qui matri. accus.
poss. Bart. & alij ad l. 4. §. prætor. ff. de dam. in-
fect. l. cum pater. §. penult. ff. de leg. 2. Card. in
3 clem. vnica. de for. comp. Ita quoq; & de insi-
nuatione ista dicendum esse videtur, quæ loco
citationis surrogatur; quod licet de cōsuetu-
dine videatur solum requiri, quod insinuatio
fiat domi, quasi ex eo præsumatur quod venit
ad notitiam eius, per relationē domesticorū.
Bal. ad l. meminerint. C. vnde vi. Fulg. cons.
76. incip. Factum: tamen de iure aliud esset, vt
indicat Rebuffus tomo 3. ad ord. regias. deci-
tat. art. 2. gl. 3. ad verb. ou domicile. nu. 3. Et si
4 duo vel plura domicilia habet, debet ei fieri
denunciatio atque insinuatio, quando perso-
na eius haberi non potest, ibi vbi tēpore illius,
cum familia sua degit. d. l. 4. in versi. sed domū
in qua degit. l. in lege Censoria. ff. de verb. sig.
l. j. C. de offic. diuersiud.

Quod si autem extra prouinciam sit neque
domicilium in hac patria habeat, tunc viden-
dum est an hic habeat factorem, institorē siue
procuratorem generalem rerum suarum. Nā
5 & his eo casu facta denūciatio sufficit. l. si di-
ctum. §. si præsentem. & ibi gl. ff. de euict. arg.
l. si procuratori. ff. de verb. obli. sicut & locum
tenenti, & vicario generali absentis facta suf-
ficit, vt norat Rebuff. in tract. de nominat. q.
14. nu. 59. cum seq. si modo postea de ea qua-
litate constet, aut saltem quod pro tali is pa-
lam & publicè habitus fuit, secundum eū ibi
num.

num. 71. versic. aduertendum. & hæc quidem omnia antequam iudicium accipiatur, l. qui concubinam. §. si heres. ff. de leg. 3. Si autem neminem horum habet, sed sit omnino exterus, veluti Hispanus, aut Lusitanus, aut Italus, in Hispania, Portugallia, aut Italia habitans, nescitur autem vbi, & in quo loco, ita vt literæ magistratus ad eum dirigi non possint, sed habeat hic amicos vel consanguineos, sanè illis insinuatio cum assignatione competentis termini fieri posset, vna cum publica proclamatione, sicut videmus quod quando facienda est missio in possessionem contra aliquem qui non defenditur, debent requiri eius consanguinei, & amicitia per proclama. l. item ait prætor. l. ergo. & ibi Bart. & Bal. & alij. ff. ex quib. caus. maior. l. hæc autem. §. non defendi. ff. ex quib. caus. in poss. eat. non quidem singulariter nec in facie, sed generale edictum fieri debet, quod si quis consanguineorum aut amicorum velit eum defendere, compareat tali die, coram tribunali. Panor. in ca. causam. de dolo. Alberic. in d. l. ergo. quod tamen raro in praxi seruari dicit Rebuffus ad ordin. reg. tomo 3. tit. de citat. art. 2. glo. j. nu. 7. Aut si non habet amicos æquè per edictum citari poterit. clem. j. de iudic. Castrenf. ad l. ad peremptorium. ff. de iud.

Inter plures creditores, vnius debitoris seu bona arrestantes, qui præferendi sint. Caput 40.

ARGUMENTA.

Regula, Qui prior est tempore, potior est in iure. la-

T ij

cura